

til at kunne komme til en nøie Sammenslutning mellem de to Etater, uden hvilken Forsvaret for Fædrelandet neppe vil kunne faae den Kraft og Styrke, som er nødvendig. Naar jeg nævner den nøie Forening mellem de to Etater, vil jeg dog strax gjøre opmærksom paa, at jeg ikke er blandt dem, der helde til den Anskuelse, som ved flere Leiligheder er bleven gjort gjældende, at vi skulle ønske strax at faae en fælles Overbestyrelse for Armeen og Flaaden. Den Tid kan mulig komme, og jeg kan sige, at jeg selv ønsker, at den snart maa komme, men jeg troer ikke, at Tiden dertil for Diebliffet er den rette. Der er endnu en saa stor Forskjellighed imellem de to Etater og mellem de i dem herskende Anskuelser, og den ene Etat er desuden saa ukjendt med den anden, at jeg troer, det vilde være meget vanskeligt at faae en fælles Bestyrelse, der vidste at sætte sig saaledes ind i Sagerne, at ikke den ene eller den anden Part vilde føle sig tilfidesat. Der er derimod andre Retninger, i hvilke jeg haaber, at de to Etater, naar denne Lov maatte gaae igjennem, ville nærme sig til hinanden og træde i et saadant indbyrdes Forhold, at de gjennem en Samvirken ville vinde i Styrke, hvorved de da ogsaa muligviis ville lære hinanden saa nøie at kjende, at en fælles Bestyrelse paa et senere Stadium kan indtræde. — See vi nu særligt hen til Flaaden, saa troer jeg, at vi navnlig maae betragte den fra to Standpunkter. Den har to Hovedhverd, hvoraf den ene Deel kan kaldes det søgaende, og det er navnlig seet fra dette Standpunkt, at Armeen staaer længst fra Flaaden. Den anden Retning af Flaadens Virksomhed er den kystgaaende Fart, hvorved den samvirker med Armeen i Forsvaret. Betragtet fra dette Standpunkt maae de to Etater være knyttede nøie sammen og trænge vifnot til at knyttes ganske anderledes nøie sammen, end de hidtil have været. Jeg troer, at Hær og Flaade ville kunne komme til at virke paa en ganske anden Maade, naar vi først have lært hinanden nøiere at kjende, naar vi blive nøiere forenede, og den amphibialste Natur, som vi i Grunden have som Dboere, faaer et noget friere Spillerum. Naar jeg siger, at vi paa dette Punkt af vor Virksomhed kunne forenes nøiere sammen, sigter jeg navnlig til den egentlige Sikkerhedsstje-

nefte, Patrouilletjenesten langs med Kysten, ligesom ogsaa til Overtagelsen af Tropper fra den ene Landsdeel til den anden og til Landgangsforfølg. Det kunde synes saa faare let, naar man har Transportmidler, at sætte Soldater ombord i Skibene og saa sætte Søfolk til at transportere dem; men det er langtfra saa let; der udføres langt Mere dertil, og det er langt vanskeliger at gjøre Landgangsforfølg, end man i Reglen troer. Jeg vilde derfor meget ønske, at det Sammenhold og den Samvirken, som skulde forberedes ved dette Lovudkast, maatte vise sig deri, at der i Fredstid blev foretaget combinerede Øvelser af Land- og Søetaten, saa at man fik Leilighed til at uddanne sig i en Retning, hvori vi efter min Overbetviiisning staae langt tilbage. Naar vi see hen til den Tjeneste, som Landetaten nu har overtaget ved Søforterne, maa man sige, at vi allerede ere begyndte at gaae frem i denne Retning; det er ganske vist ikke nogen Landtjeneste, som derved er gaaet over til Landetaten, thi om de end ikke egentligt kunne siges at seile paa Søforterne, saa er det dog meget mere Søjteneste, de der have, end Landtjeneste, og vi see, at de klare sig ganske godt. Jeg har med Glæde hørt udtale, at Marinen har undret sig over, hvor godt Landetaten finder sig tilrette i disse Forhold. Paa den anden Side er det mig en Glæde at kunne udtale mig paa samme Maade om Søetaten; thi det er meget hurtigt, at Folk, der ere opdragne til Søen, komme saa vidt, at de til Nød kunne anvendes til Landtjeneste. Jeg troer, at vi heri have et godt Bærsel for, at der vil kunne skee en Sammensmeltning, som vil være til Gavn for det Hele.

Med Hensyn til selve Lovforslaget skal jeg ikke komme videre ind paa Enkelthederne, men der er dog et Punkt, som jeg ikke godt kan undlade at omtale. Som det høie Thing vil erindre, skulde efter det oprindelige Lovforslag Officereskolen indeholde tre Classer, af hvilke den yngste skulde optage Elever i en Alder af 13—15 Aar. Dette er i det andet Thing forandret saaledes, at den yngste Klasse er gaaet ud, og at Eleverne først skulle kunne optages i Officereskolen i en Alder af 17 Aar, foruden at der er stillet enkelte andre Betingels-